

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan velan takaisinperintää koskevan, 13.12.2017 tehdyn komission päätöksen (2017) 8839 final mitättömäksi takaisinperintäilmoitukseen nro 3241507078 liittyviltä osiltaan ja kumoamaan kyseisen päätöksen muut osat;
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi seuraaviin kanneperusteisiin:

- 1) Kantaja vetoaa mitättömäksi toteamista koskevan vaatimuksensa tueksi siihen, että komissio on anastanut tuomiovallan, koska se on korvannut unionin yleisen tuomioistuimen 14.11.2017 asiassa T-831/14 antaman tuomion, jossa tämä vahvisti tiettyyn velvollisuuteen liittyvän unionin saatavan, toisensisältöisellä päätöksellä, joka on tämän saman velvollisuuden täytäntöönpanoperuste, rikkoen näin EUT 19 ja SEUT 272 artiklaa.
- 2) Kumoamisvaatimuksessaan kantaja vetoaa
 - perustelujen puuttumiseen, koska komissio tyytyi pelkästään toteamaan, että tehdyissä rahoitustarkastuksissa oli todettu tiettyjä systemaattisia virheitä riidanalaisen päätöksen kohteena olleessa sopimuksessa, mutta se ei kuitenkaan selittänyt, millaisia nämä virheet olivat;
 - lain rikkomiseen, koska komissio rikkoi asetuksen N:o 966/2012⁽¹⁾ 135 artiklan 5 kohdan toista kohtaa ja yleensäkin hallinnollisia sopimuksia sekä erityisesti julkisia sopimuksia koskevaa peruseriaatetta, jonka mukaan palkkioon liittyvään sopimusehtoon ei kosketa.

⁽¹⁾ Unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta 25.10.2012 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU, Euratom) N:o 966/2012 (EUVL 2012, L 298, s. 1).

Kanne 9.2.2018 – Barata v. parlamentti

(Asia T-81/18)

(2018/C 142/71)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Joao Miguel Barata (Evere, Belgia) (edustajat: asianajajat G. Pandey, D. Rovetta ja V. Villante)

Vastaaja: Euroopan parlamentti

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- alustavasti tarvittaessa toteamaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 277 artiklan nojalla, että henkilöstösääntöjen 90 artikla on pätemätön eikä sitä voida soveltaa nyt vireillä olevassa oikeudenkäynnissä

- kumoamaan ensinnäkin 30.10.2017 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla hylätään kantajan 19.6.2017 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan nojalla esittämä valitus
- kumoamaan toiseksi henkilöstöosaston johtajan 20.3.2017 tekemät päätökset, joilla kantaja jätetään merkitsemättä koulutusohjelmaan vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä valittujen virkamiesten luetteloa koskevaan luonnokseen ja joilla hylätään kantajan pyyntö siitä, että asiaa tarkastellaan uudelleen henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla
- kumoamaan kolmanneksi 14.2.2016 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kantajalle annetaan tiedoksi hänen tuloksensa ja kantaja jätetään merkitsemättä valittujen virkamiesten luetteloon vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä
- kumoamaan neljänneksi 8.12.2017 Euroopan parlamentin tekemän päätöksen, jolla kantajalle ilmoitetaan, että hän oli sijoitettu 36:lle sijalle 87:stä hakemuksesta vuoden 2016 sertifiointimenettelyssä sillä seurauksella, että hänen nimensä ei ole merkityksellisessä luetteloa koskevassa luonnoksessa
- kumoamaan viidenneksi 21.12.2016 tehdyn Euroopan parlamentin päätöksen, jolla kieltäydytään tarkastelemasta uudelleen kantajan arviointia ja pistelukua ja hänet jätetään mainitun sertifiointimenettelyn ulkopuolelle
- kumoamaan kuudenneksi Euroopan parlamentin 7.10.2016 annetun sisäisen ilmoituksen kilpailusta 2016/014
- kumoamaan lopuksi kokonaisuudessaan Euroopan parlamentin luonnoksen niiden virkamiesten luettelosta, jotka on valittu osallistumaan edellä mainittuun koulutusohjelmaan
- myöntämään kantajalle 50 000 euroa vahingonkorvausta ja
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja vetoaa kanteensa tueksi viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja perusteluvelvollisuuden noudattamatta jättämiseen, henkilöstösääntöjen 25 artiklan rikkomiseen, merkityksellisiä tosiseikkoja ja asiakirjoja arvioitaessa tehtyyn ilmeiseen virheeseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan rikkomiseen.
- 2) Toinen kanneperuste perustuu tehokkaan oikeussuojan periaatteen loukkaamiseen, Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkomiseen ja lisäksi lainvastaisuusväitteeseen ja väitettyyn lainvastaisuuteen liittyvään soveltamatta jättämiseen sekä henkilöstösääntöjen 90 artiklan soveltamatta jättämiseen.
- 3) Kolmas kanneperuste perustuu toimivallan puuttumiseen, kilpailuilmoituksen noudattamatta jättämiseen, henkilöstösääntöjen 30 artiklan, luettuna yhdessä henkilöstösääntöjen liitteen III kanssa, rikkomiseen ja hyvää hallintoa koskevan velvoitteen noudattamatta jättämiseen.
- 4) Neljäs kanneperuste perustuu perusoikeuskirjan 41 artiklaan perustuvan hyvää hallintoa koskevan velvoitteen noudattamatta jättämiseen, ilmeiseen arviointivirheeseen ja yhdenvertaisuusperiaatteiden loukkaamiseen.
- 5) Viides kanneperuste perustuu asetuksen N:o 1/58⁽¹⁾ 1, 2, 3 ja 4 artiklan rikkomiseen, henkilöstösääntöjen 1d ja 28 artiklan rikkomiseen, henkilöstösääntöjen liitteessä III olevan 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan rikkomiseen sekä yhdenvertaista kohtelua ja syrjintäkieltoa koskevien periaatteiden loukkaamiseen.

⁽¹⁾ Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevien järjestelyjen vahvistamisesta 15.4.1958 annettu asetus N:o 1 (EYVL Suomenk. erityispainos: luku 1 nide 1, s. 14).